

Konklusion

Artikel 2, litra f), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, sammenholdt med direktivets artikel 10, stk. 3, litra a), skal fortolkes således, at en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, som var under 18 år på tidspunktet for sin ankomst til en medlemsstats område og ved indgivelsen af sin ansøgning om asyl i denne stat, men som under asylproceduren bliver myndig og derefter tildeles flygtningestatus, skal kvalificeres som »mindreårig« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. april 2018 — sag indledt af Alessandro Saponaro og Kalliopi-Chloi Zylina (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Eirinodikeio Lerou Leros — Grækenland)

(Sag C-565/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — ret i en medlemsstat, for hvilken en anmodning om retslig tilladelse til afkald på arv er blevet indgivet på vegne af et mindreårigt barn — kompetence vedrørende forældre — aftale om værneting — artikel 12, stk. 3, litra b) — accept af kompetence — betingelser)

(2018/C 200/12)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Eirinodikeio Lerou Leros

Parter i hovedsagen

Alessandro Saponaro og Kalliopi-Chloi Zylina

Konklusion

Artikel 12, stk. 3, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor forældrene til et mindreårigt barn, som har sædvanligt opholdssted sammen med sidstnævnte i en medlemsstat, på dette barns vegne har indgivet en anmodning om tilladelse til at give afkald på en arv til retten i en anden medlemsstat, skal fortolkes således, at:

- Den indgivelse, som barnets forældre i fællesskab har foretaget ved den af dem valgte ret, udgør deres utvetydige accept af denne ret.
- En anklager, som ifølge national lovgivning er part i den sag, som forældrene har anlagt, er »part[...] i sagen« som omhandlet i artikel 12, stk. 3, litra b), i forordning nr. 2201/2003. Den indsigelse, som denne part har gjort over for det valg af ret, som barnets forældre har foretaget efter det tidspunkt, hvor denne sag anlægges, er til hinder for anerkendelsen af, at alle parter i sagen har accepteret aftalen om værneting på dette tidspunkt. Foreligger en sådan indsigelse ikke, kan denne parts accept betragtes som stiltiende, og betingelsen om, at aftalen om værneting skal accepteres utvetydigt af alle parter i sagen på det tidspunkt, hvor sagen anlægges ved nævnte ret, kan anses for at være opfyldt.

- Den omstændighed, at arveladerens sidste bopæl, arven og gælden vedrørende arven befandt sig i den medlemsstat, hvorunder den ret, ved hvilken sagen er anlagt, henhører, gør det, i mangel af oplysninger, der kan godtgøre, at aftalen om værning risikerer at have en skadelig virkning på det pågældende barns situation, muligt at fastslå, at en sådan aftale om værning er til barnets bedste.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. april 2018 — Firma Hans Bühler KG mod Finanzamt de Graz-Stadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-580/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — stedet for erhvervsen inden for Fællesskabet — artikel 42 — erhvervelse af varer inden for Fællesskabet, der er genstand for en efterfølgende levering — artikel 141 — fritagelse — trekantshandel — forenklingsforanstaltninger — artikel 265 — korrektion af oversigten)

(2018/C 200/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Firma Hans Bühler KG

Sagsøgt: Finanzamt de Graz-Stadt

Konklusion

- 1) Artikel 141, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, skal fortolkes således, at den deri nævnte betingelse er opfyldt, når den afgiftspligtige person har hjemsted og er registreret i forhold til merværdiafgift (moms) i den medlemsstat, hvorfra varerne forsendes eller transporteres, men denne afgiftspligtige person til den konkrete erhvervelse inden for Fællesskabet anvender momsregistreringsnummeret fra en anden medlemsstat.
- 2) Artikel 42 og 265 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, sammenholdt med artikel 263 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstats skatte- og afgiftsmyndigheder anvender artikel 41, stk. 1, i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, alene af den grund, at det i forbindelse med en erhvervelse af varer inden for Fællesskabet, som er blevet foretaget med henblik på en efterfølgende levering på en medlemsstats område, forholder sig således, at den oversigt, der er omhandlet i artikel 265 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, ikke er blevet indgivet rettidigt af den afgiftspligtige person, der er registreret i forhold til merværdiafgift (moms) i denne medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.